

Jelige: Imeon

Dolgozat címe: Az 1360-as év nádori *generalis congregatio*i

Módosítás utolsó dátuma: 2014. 12. 20.

Tartalom

Bevezetés.....	2
A nádori közgyűlés szakirodalma	2
A nádori közgyűlés intézményének kialakulása és megszilárdulása	3
A nádori közgyűlés az Anjou-korban	6
A nádori közgyűlés Nagy Lajos uralkodása alatt.....	7
Kont Miklós személye.....	9
Kont Miklós nádor 1360-ban celebrált nádori közgyűlései.....	10
Az 1360-as év nádori közgyűléseinek jellemzői	12
Az 1360. évi nádori közgyűléseinek ügyei	16
Összegzés	20
Felhasznált irodalom jegyzéke	21

Bevezetés

Dolgozatom célja bemutatni a nádori közgyűlés (*congregatio generalis palatinalis*)¹ intézményének működését a Kont Miklós nádor által az 1360-as évben tartott közgyűléseken keresztül. Témaválasztásom igazolásául szolgál, hogy a nádor vidéki bíraskodásának története a kevésbé feldolgozott témák közé tartozik, holott az egy közel kétszáz éven keresztül fennálló igazságszolgáltatási fórum volt.

Az intézmény virágkorát Nagy Lajos uralkodása alatt élte, ezért esett többek között a választásom Kont Miklós nádor időszakára, hogy a nádori közgyűlés legintenzívebb korszakának példáján keresztül mutassam be azt.

Az alábbiakban kitérek az intézmény fejlődésére, annak megszilárdulására, szemléltetvén a közgyűlés menetét és hatáskörét az 1360-as évben tartott *congregatiók* által, részletesen kitérve azok ügymenetére, valamint a tárgyalta ügyek témájára, kimenetelére. Mindenekelőtt azonban elmaradhatatlan, hogy a témával kapcsolatban eddig megjelent szakirodalmat röviden összefoglaljam.

A nádori közgyűlés szakirodalma

Fentebb már említettem, hogy a téma eddig még nemigen került feldolgozásra, és a megjelent szakirodalom nagyobb része a 19–20. század fordulójára tehető. Ezek közül kiemelendő Hajnik Imre bírósági szervezettel², valamint Gábor Gyula megyei intézménnyel foglalkozó monográfiája³. Ezek a művek azonban még nem a teljes forrásanyag feldolgozásával készültek el – hiszen akkor még az oklevelek nagyrészt magánkézen, családi levéltárakban voltak az ország minden szegletében –, ezért néhol nem teljes körűek az általuk megadott információk. Gábor Gyula például Kont Miklós neve alatt 1360-ban mindössze 6 közgyűlés időpontját adta meg⁴, holott az oklevelek 14 megtartott *congregatio*ról tanúskodnak.

¹ Általában a nádor, néhány esetben az alnádor által a megye közönsége részére tartott fórum, ahol bűnügyi és polgári ügyekkel egyaránt foglalkoztak. (Petrovics: in: KMTL. 474.)

² HAJNIK 1899.

³ GÁBOR 1908.

⁴ GÁBOR 1908. 135.

A legnagyobb összefoglaló munka Istváni Géza két részletben megjelent tanulmánya⁵, amelyben átfogó képet kaphatunk a nádori közgyűlés kialakulásáról, és annak főbb jellemzőiről. A nádori közgyűlés mellett részletesen feldolgozta az erdélyi vajda, a macsói, illetve a horvát-szlavón bánok által tartott *congregatiok* történetét is. A legújabb irodalomból megemlítendő Tringli István tanulmánya⁶, illetve Szócs Tibor monográfiája⁷, amelyekben a nádor vidéki bíraskodásával kapcsolatosan már újabb szempontok is előkerültek, amelyekre a későbbiekben még kitérek. Kruták Anita tanulmányában⁸ Druget Vilmos nádor által tartott közgyűlések történetét dolgozta fel. Ez utóbbin kívül nem áll rendelkezésünkre egyetlen olyan munka sem, amely egyetlen nádor tisztségviselésén keresztül végig feldolgozta volna e tevékenységét.

Összességében azonban elmondható – főként az újabb -- szakirodalommal kapcsolatosan, hogy a Lajos-kori nádori közgyűlések tárgyalása nem került előtérbe -- pedig ez a legjobban gyümölcsöző időszak az intézmény életében -- főként annak késő Árpád-kori, illetve Károly Róbert alatti időszakáról születtek munkák.⁹

A nádori közgyűlés intézményének kialakulása és megszilárdulása

Már Szent László törvényeiben található rendelkezés a nádori bíraskodásról E korszakban még azonban hatalma korlátozódik az udvarnoki réteg feletti döntéshozatalra.¹⁰

A 13. század folyamán azonban sok változáson ment keresztül a magyar társadalom és az igazságszolgáltatás is. Ekkor a nádor (*palatinus*) már nem csak az udvarban működött a király helyetteseként, hanem vidéken is, a saját kúriáján önállóan bíraskodott. Az Aranybulla 8. cikkelye előírta az évi egy törvénylátó napot, amely kapcsán említésre kerül, hogy a király vagy az ő helyettese, a nádor tartsa meg azt. Ez a mozzanat már bírói tevékenységének kibővülésére utal.¹¹

⁵ ISTVÁNYI 1939., ISTVÁNYI 1940 – 41.

⁶ TRINGLI 1997.

⁷ SZÓCS, 2014.

⁸ KRUTÁK 2012.

⁹ ZSOLDOS 2003., KRUTÁK 2012., SZÓCS 2014.

¹⁰ DRMH I/1. 19., Magyarul: MAKK – THOROCZKAI 2006. 89., NYERS 1934, 7.

¹¹ DRMH I/1. 35. Magyarul: BERTÉNYI: SZÖVEGGYŰJTEMÉNY. 270.

Az 1267. évi törvény elrendelte, hogy a székesfehérvári törvénytörvénygyűlésen minden megyéből két–három nemes jelenjen meg.¹² Ez mindössze évi egy alkalom volt, amely nem bizonyult elegendőnek minden ügy érintésére, mindemellett a nemesség számára a közlekedés is nehéznek bizonyult, ezért előtérbe került a királyi bíraskodás vidéken való lebonyolítása.¹³

A szakirodalom nagyrészt – többek között Tringli István és Zsoldos Attila is – a nádori közgyűlés első előzményeit a *Várad Regesztrum*¹⁴ bizonyos feljegyzéseiben véli megtalálhatónak. Szócs Tibor nemrégiben megjelent monográfiájában azonban új szempontokra hívja fel a figyelmet. Vélekedése szerint e feljegyzések nem hozhatóak összefüggésbe a *congregatio generalis palatinalisszal*, hanem ennek előképe két, ettől teljesen eltérő úton keresendő. Egyik ezek közül a király által kiküldött, valamilyen speciális feladatot ellátó megbízottak működése. E megbízott szerepét sok esetben a nádor töltötte be. Jóllehet, általában arra a területre rendelték őt ki, ahol viselte az ispánságot is, ez azonban mégis előremozdíthatta bírói szerepkörének kitágulását. A másik előzménye a királyi általános gyűlés (*congregatio generalis*) lehetett. Ezeket kezdetben csak a király tarthatta, az 1270-es évektől azonban celebrálhatta ezt a nádor, illetve a tartományokban a bánok, és az erdélyi vajda is.¹⁵

Az 1270-es évektől kezdve megjelennek az okiratok formuláiban is a későbbi nádori közgyűlés jellemzői, 1273-tól kezdve már az elnevezése és annak keretei is megszilárdulni látszanak. Ezt egy konkrét 1272-es esemény váltotta ki feltehetőleg, -- amelyet Zsoldos Attila rekonstruált tanulmányában¹⁶ --, és kezdetben csupán ideiglenes intézkedésnek szánták.¹⁷

A IV. László uralkodása alatti zűrzavaros időszak végett terjedt el és vált rendszeressé a gyakorlat, hogy immár a nádor szállt ki vidékre bíraskodni a király helyett. Fontos azonban, hogy ekkor még a nádor nem saját akaratából, hanem királyi parancsra tartotta a gyűléseket.¹⁸

¹² DRMH I/1. 42. Magyarul: BERTÉNYI: SZÖVEGGYŰJTEMÉNY. 286.

¹³ ISTVÁNYI 1939, 51 – 53.

¹⁴ A váradi káptalan által készített jegyzőkönyv. 1208 – 1235. között készült, a székesegyházban tartott istenítéletekről, valamint a káptalan előtt tárgyalt jogi ügyekről. (Solymosi: in: KMTL. 713.)

¹⁵ SZÓCS 2014. 167 – 169.

¹⁶ ZSOLDOS 2003. 791 – 803

¹⁷ SZÓCS 2014. 171 – 173.

¹⁸ ISTVÁNYI 1939. 53 – 54., SZÓCS 2014. 171.

Az, hogy a nádor – és mellette az erdélyi vajda, a szlavón-, és a macsói bán is – saját elhatározásukból tarthattak *generalis congregatiot*, csupán a 14. század folyamán alakult ki. Megjegyzendő, hogy az ispánok és más méltóságok esetében viszont ekkor is még királyi felhatalmazásra volt szükség.¹⁹

Az 1291. évi 14. törvénycikk már elrendelte, hogy a nádor közgyűlést tartson a megyék számára.²⁰ Ekkor még azonban csak pár megyébe utazott el, nem járta körbe az egész országot, továbbá még nem alakultak ki a szokásos megyepárok, amelyek számára közösen tartották a közgyűlést, hanem általában egy-egy megye számára külön hívták össze a *congregatiot*. Ez alól egyetlen kivételt képez egy III. András által tartott megyei közgyűlés, ahol már több megye közönsége gyűlt össze.²¹

Összességében elmondható tehát, hogy a 3. század végére az 1290. és 1291. évi törvényekkel lezártnak tekinthető a nádori közgyűlés kialakulása, és annak keretei is kirajzolódtak, beépült a nádor bírói jogkörébe.²²

¹⁹ TRINGLI 1997. 390 – 391.

²⁰ DRMH I/1. 45. Magyarul: BERTÉNYI: SZÖVEGGYŰJTEMÉNY. 286.

²¹ ISTVÁNYI 1939. 56 – 58., KRUTÁK 2012, 426.

²² SZŐCS 2014. 173 – 174.

A nádori közgyűlés az Anjou-korban

Az 1298-as törvény kiegészíti a nádori közgyűlés 1290-es előírásait azzal, hogy megtiltotta a nádornak a falvakban való megszállást, illetve a téli ülésezést.²³ Ez feltehetőleg annak köszönhető, hogy ilyenkor a nádor és kísérete nem kevés anyagi gondot okozott vendégeskedésével a falu lakosságának, és erre a problémára próbáltak így megoldást nyújtani. Innentől kezdve figyelhető meg a gyakorlat, hogy a *congregatio*kat egy nagyobb város vagy falu mellett (*prope, apud*) elterülő mezőn tartották, kiküszöbölve a hosszas falubéli vendégeskedését a nádornak és kíséretének.²⁴

Az interregnum időszakában, valamint Károly Róbert uralkodásának első éveiben a zavaros helyzet és az ország egységét visszaállítani szándékozó harcok miatt elmaradoztak a nádori közgyűlések, amely következményeképp a bűncselekmények száma is megemelkedett. Ezt a megyei hatóságok próbálták megoldani, oly módon, hogy önszántukból, királyi megbízás nélkül tartottak gyűléseket. Ők egyszerre már több, akár négy-öt megye számára hívták össze a fórumot.²⁵

Itt megemlíteném, hogy Istváni Géza összefoglaló tanulmányában kitért a nápolyi *generalis inquisito* intézményével mutatott hasonlóságra, amelyet az Anjouk honosítottak meg Nápolyban. A *generalis congregatio*ban szerintem ezen intézmény hasonló vonásait fedezte fel Károly Róbert, aki ezért is szorgalmazta ennek újbóli elterjesztését Magyarországon.²⁶ Az *inquisitiok* feladata ugyan tényleg hasonló volt a *generalis congregatiok*éhoz – a „gonosztevők” (*malefactores*) felkutatása és büntetése –, azonban lefolyása másképp zajlott, és nem hozható összefüggésbe a magyar közgyűlés intézményével. Erre mutatott rá Csukovits Enikő is tanulmányában, ahol hangsúlyozza, hogy csupán a hasonló igények miatt lelhető fel a két intézmény között hasonlóság, továbbá a nádori közgyűlés kialakulása a magyar igazságszolgáltatási rendszer belső fejlődésének köszönhető, ahogy ezt támasztja alá az is, hogy a késő Árpád-korra visszavezethető előzménnyel bíró intézmény.²⁷

Az 1310-es évektől figyelhető meg, hogy a *generalis congregatio* intézménye kezdett egyre fontosabb szerepet betölteni a bíraskodásban, ez azonban nem jár együtt

²³ DRMH I/1. 52. Magyarul: BERTÉNYI: SZÖVEGGYŰJTEMÉNY. 296.

²⁴ Szócs 2014. 174 – 175.

²⁵ ISTVÁNYI 1939. 57 – 62., KRUTÁK 2012. 426.

²⁶ ISTVÁNYI 1939. 66.

²⁷ CSUKOVITS 2009. 50.

azonnal a nádori közgyűlések számának emelkedésével, inkább a gyűlést tartók köre kezdett lefelé kibővülni. Ezt mutatja az is, hogy az 1320-as évek a nádor nélküli *congregatiok* időszaka, amely a fentebb említett zavaros eseményeknek következtében terjedhetett el. Ezeket a megye személyzete vezérelte le. A királyi hatalom konszolidálása után azonban visszaállt a rend a közgyűlések terén is, és megindult az intézmény felvirágzása. Ekkor alakult ki az Árpád-kori *congregatiok*hoz képest az újítás, miszerint tizenkét esküdtet (*iurati assessores*) is rendeltek a nádor és testülete mellé ítélőtársnak, akiket megválasztani az adott megye nemeseinek jogkörébe tartozott.²⁸

A *congregatio generalis palatinalis* igazi virágkora 1342-től kezdődik. Ez összefügg azzal a rendelkezéssel is, hogy Károly Róbert megszüntette a nádor vidéki kúriáját, így visszakerült székhelye a királyi udvarba. Innentől kezdve bíráskodásának fő szintérevé a megyék számára tartott közgyűlés vált.²⁹ Ekkorra tágult ki a *congregatiok* határa is. Druget Vilmos nádor idején már az északi országrészben is meghonosodott a nádori közgyűlés, továbbá kialakult a gyakorlat is, hogy két évente indult a nádor országjáró körútra. A megye párosok is megszilárdultak, akik együtt ülészetek – ilyen például Pest és Pilis, Bihar és Kraszna, Abaúj és Sáros megye –, de előfordult azért olyan is, hogy csupán egy megye részére tartották meg a közgyűlést.³⁰

Fentebb már említettem, hogy a 14. században már saját akaratából is tartott a nádor közgyűlést. Erre jó példa az általam tárgyalt Kont Miklós nádor egy 1357-ben kelt oklevele³¹, amelyben megjegyzi, hogy őt tisztségéből eredően megilleti a *congregatio* celebrálása.³²

A nádori közgyűlés Nagy Lajos uralkodása alatt

Már Lajos apja, Károly Róbert is igyekezett ezt a bírói fórumot visszahozni és elterjeszteni a megyei igazságszolgáltatásban – a Druget nádorok idején ez sikerült is –, azonban Lajos regnálása alatt működött leginkább a nádori vidéki, közgyűléseken történő ítélkezése. Az uralkodót kettős cél is motiválta az intézmény minél intenzívebben való

²⁸ ISTVÁNYI 1939. 62., SZÖCS 2014. 175 – 178.

²⁹ NYERS 1934. 7 – 10.

³⁰ KRUTÁK 2012. 433 – 436, SZÖCS 2014. 180 – 181.

³¹ AO V. 236.

³² TRINGLI 1997. 395.

működésére. Az egyik ebből a vidék jogrendjének megszilárdítása volt. A megyei közgyűlésen ugyanis lehetősége nyílt a nemességnek olyan ügyeket is a nádor elé terjeszteni, amely végett ezelőtt a kúria elé kellett járuljanak. Így az utazás terhe is lekerült a nemesekről. A másik célja az intézmény elterjesztésével Nagy Lajosnak inkább magánjellegű volt, ugyanis az eddig még a kezére vissza nem került királyi javak visszaszerzését próbálta elérni, méghozzá a következő módon: a nádor mellé állított egy királyi embert, aki az uralkodó nevében járt el, megbízólevelével képviselte, és kezdeményezte a birtok visszaszolgáltatását a megye fórumán, ahol az adott birtok megtalálható volt.³³

A nádori közgyűlést feltehetőleg már e korszakban is egy előzetes kihirdetés (*proclamatio*) előzte meg, amelyben az uralkodó értesítette a megye hatóságát és a nemességet a gyűlés esedékességéről. Ilyen *proclamatio* azonban Lajos korából tudomásunk szerint nem maradt fent, csupán Zsigmond uralkodásának időszakából. A megye közönségének, azaz a nemességének kötelező volt a megjelenés.³⁴

Istványi Lajos uralkodásának idejére helyezte a *registrum* készítésének kialakulását. Ez tulajdonképpen azt foglalta magában, hogy a megyei hatóság előkészítette a bűnügyi anyagot, így a nemesek által előterjesztett magánvádak mellett megtárgyalták a szolgabírák (*iudices nobilium*) pecsétjével hitelesített *registrumban* összegyűjtött bűntevők eseteit is. Ezen a tanácskozáson viszont már nem lehetett jelen a megye összes nemesa, csupán a 12 esküdt és a megye hatósága, és azután terjesztették elő azt a nádornak.³⁵ E köztörvényes bűnözőket a közgyűlés végén levelesítették (*proscriptio*), azaz törvényen kívül helyezték. Ezeket az embereket bárkinek joga volt bírói ítélet nélkül elfogni, vagy akár kivégezni. Aki segítséget nyújtott nekik, szintén büntetésben részesült.³⁶

A *congregatio*k általában hétfői napon kezdődtek. A nádorral tartott szinte mindig a jegyzője és ítélmestere (*protonotarius*) is, továbbá a bíraskodásban segítette a megye hatósága és a fentebb már említett tizenkét választott esküdt (*iurati assessores*).³⁷ Itt megemlítendő, hogy a nádori ítélmesternek (*protonotarius*) az 1360-as évektől kezdve kiemelkedő szerep jutott. Nem csupán a kúrián helyettesíthette már a nádort, hanem 1377-ből maradt fent egy oklevél, amely szerint az ítélmester (*protonotarius*) nádori *generalis congregatiot* tartott. Ezt a kiemelkedést támasztja alá az is, hogy az 1360-as évektől önálló

³³ GÁBOR 1908.124 – 126.

³⁴ HAJNIK 1899. 66 – 68., GÁBOR 1908. 139 – 140.

³⁵ ISTVÁNYI 1939. 73.

³⁶ TRINGLI: in: KMTL.407 – 408.

³⁷ HAJNIK 1899. 70 -- 71., GÁBOR 1908. 141 – 144.

protonotáriusi pecséttel bírt. Az ítélőmester a közgyűlést azonban nem a király, hanem közvetlen előljárója, a nádor megbízására tartotta.³⁸

Kont Miklós személye

Kont Miklós 1356 – 1367. között töltötte be a nádori tisztséget. Ezzel párhuzamosan viselte a vasi, soproni, trencsényi, nyitrai, szepesi, sárosi és bihari ispáni címet is.³⁹ A nádori cím megszerzése előtt több ízben Nagy Lajos követeként működött külföldön, az ország egyik legnagyobb honor-birtokosaként tartották számon.⁴⁰ 1350-ben Lackfi István leváltása után ő vezényelte a második nápolyi hadjáratot, alkudozással sikeresen megszerezte Aversát. 1351 – 1356 között viselte az erdélyi vajda címet is. Az Újlaki család őseként tartják számon, a családnak nevet adó Valkó megyei birtokot 1364-ben kapta adományul.⁴¹

³⁸ BERTÉNYI 1964. 195 – 202.

³⁹ ARCHONT. 3.

⁴⁰ ENGELG: in: KMTL. 368.

⁴¹ ARCHONT. 201., FEDELES 2011. 373

Kont Miklós nádor⁴² 1360-ban celebrált nádori közgyűlései

A közgyűlés ideje ⁴³	Helyszín	Megye
június 11 – 14.	Szenterzsébet ⁴⁴	Pest és Pilis
június 29 – július 6.	Szántó ⁴⁵	Bihar és Kraszna
július 6 – július 11.	Nádas ⁴⁶	Zaránd és Békés
július 13 – július 19.	Arad ⁴⁷	Arad és Csanád
július 27 – augusztus 3.	Temesvár ⁴⁸	Temes
augusztus 3 – augusztus 8.	Gatal ⁴⁹	Krassó
augusztus 17 – augusztus 21.	Szeged ⁵⁰	Csanád
augusztus 24 – augusztus 30.	Bodrog ⁵¹	Bodrog
szeptember 14 – szeptember 21.	Valkóvár ⁵²	Valkó
szeptember 21 – szeptember 27.	Nagyfalu ⁵³	Baranya
szeptember 28 – október 3.	Tolnavár ⁵⁴	Tolna
október 26 – október 31.	Kaza ⁵⁵	Borsod
november 2 – november 10.	Kassa ⁵⁶	Ababúj és Sáros
november 16 – november 23.	Torna ⁵⁷	Torna

⁴² 1356 – 1367. között töltötte be a nádori tisztséget. Ezzel párhuzamosan vasi, soproni, trencsényi, nyitrai, szepesi, sárosi és bihari ispán is volt. (Archont. 3.)

⁴³ Záródátumként mindig azt a dátumot adtam meg, amelyen utoljára kelt az adott közgyűléshez köthető oklevél.

⁴⁴ DL 75 368.

⁴⁵ DL 41 438, DL 51 893.

⁴⁶ DL 94 427

⁴⁷ DL 91 555, DL 91 554.

⁴⁸ DL 91 556.

⁴⁹ DL 91 558, DL 91 557, DL 51 898.

⁵⁰ DL 91 559.

⁵¹ DL 5262, DL 87 359, DL 78 300, DL 77 285, DF 259 540.

⁵² DF 265 825, DF 265 654.

⁵³ DL 5362, DL 69 685, DL 4988.

⁵⁴ DL 106 141.

⁵⁵ DF 207 273.

⁵⁶ DL 107 293, DF 268 404, DF 232 845, DL 64 058, DL 42 684, DF 283 041, DL 84 790, DL 83 282.

⁵⁷ DL 16 109, DL 87 364.

Kont Miklós nádor 14 *congregatiot* tartott 1360-ban. Jól látható a fenti táblázat alapján, hogy június közepétől kezdve folyamatosan utazott a nádor, és tartotta egymás után a közgyűléseket, egészen november végéig. Ez alapján feltételezhető a sokáig tartó enyhe idő is, ugyanis fagyok idején nem valószínű, hogy összegyűltek volna egy nyílt mezőn ülésezni.

Körutazásának első állomása a Pest és Pilis megye részére Szentertszébet mellett tartott közgyűlés volt, majd innen indult tovább délkelet felé. A legkézenfekvőbb sorrendben haladt tovább a megyék-megyepárok között, majd Tolna megye után felutazott Észak-Magyarországra, ahol Torna megye részére Torna mellett megtartotta az év utolsó *congregatioját* is. Körútja során hosszabb szünetet sem iktatott be, folyamatosan követték egymást a közgyűlések.

Kont Miklós nádorsága alatt már nem kérdéses, hogy az adott megyék számára mely falu vagy város melletti mező szolgáljon a közgyűlés lebonyolításának helyszínéül, ezek – akárcsak a megyepárok -- valószínűleg Druget Vilmos nádorságának végére már megszilárdultak.⁵⁸

Térkép: A Kont Miklós által 1360-ban tartott nádori közgyűlések

⁵⁸ KRUTÁK 2012. 435.

Az 1360-as év nádori közgyűléseinek jellemzői

A nádori közgyűlések időtartamával kapcsolatosan elmondható, hogy legtöbb esetben egy hétig tartott a tanácskozás, ugyanis a legtöbb esetben az utolsó kiállított oklevél a közgyűlés kezdetétől számított 4 – 6. napon kelt.⁵⁹

Hajnik Imre vélekedése szerint a nádor által tartott *congregatiok* nem is tarthattak tovább hat napnál egészen addig, amíg nem kezdett megritkulni ezek összehívása a 14. század végén.⁶⁰ Gábor Gyula ezt cáfolván úgy vélte, hogy Hajnik következtetése alaptalan, mivel semmiféle szabályozás nem volt arra, hogy meddig tartható a tanácskozás.⁶¹ Kruták Anita a Druget Vilmos nádor által celebrált közgyűlések nyomán úgy tartja, hogy hiába nem volt erre törvényes szabályozás, a szokásjog alapján berekesztették az ülést egy hét után. Az átlag időtartam e korszakban is 4 – 6 nap volt.⁶²

1360-ban már azonban több példát is találunk azonban arra, hogy továbbnyúlt ez az időtartam, a közgyűlés 7 – 9. napjára kiállított oklevelekkel is találkozunk.⁶³ Kiemelendő az Abaúj és Sáros megye részére tartott fórum, itt ugyanis a *congregatio* kezdetétől számított 11. napra keltezett oklevél a legutolsó. A datálás is érdekes, ugyanis nem a szokásos, *congregatio* kezdetétől eltelt napot adja meg, hanem egy konkrét ünnepnapot jelöl meg az okirat, és utána teszi hozzá, hogy a Kont Miklós által rendezett közgyűlés ideje alatt. Ez az oklevél eredetiben ugyan nem maradt fent, de egy 1361. évi Kont Miklós nádor által kiadott oklevélben található rá utalás az jászói konvent jelentésének átírásában.⁶⁴ A legtöbb oklevél is e tanácskozáshoz köthető, összesen 8 darab.⁶⁵ Bodrog megyéből maradt még fent több, 5 darab oklevél.⁶⁶ Az év többi közgyűlésén átlagosan 1—3 oklevél keletkezett.

A fenti példa is mutatja, hogy ügyek gyarapodásával nőtt a tanácskozás időtartama is. A fennmaradt oklevelek alapján azonban az a kép rajzolódik ki, hogy a *congregatiok*

⁵⁹ DL 75 368, DL 94 427, DL 51 898, DL 91 557, DL 91 558, DL 91 559, DL 106 141, DF 207 273,

⁶⁰ HAJNIK 1899. 70.

⁶¹ GÁBOR 1908. 150.

⁶² KRUTÁK 2012. 436.

⁶³ DL 41 438, DL 51 893, DL 91 556, DL 77 285, DL 78 300, DF 265 654, DL 69 685, DL 16 109.

⁶⁴ DL 83 282 (*D. in Cassa II. die Martini conf. tempore congregationis nostre generalis ibidem celebrate*)

⁶⁵ DL 107 293, DF 268 404, DF 232 845, DL 64 058, DL 42 684, DF 283 041, DL 84 790, DL 83 282

⁶⁶ DL 5362, DL 87 359, DL 78 300, DL 77 285, DF 259 540

időtartama nem feltétlenül volt arányos a tárgyalta ügyek számával. Például Temes vagy Torna megye esetében is csak egy-egy olyan oklevélről van tudomásunk, amelyet az adott közgyűlésen bocsájtottak ki, mégis ezek a kezdéstől számított 8. napra keltezettek.⁶⁷ Az is lehetséges, hogy több oklevél is kiadásra került, ezek azonban nem maradtak fent.

Korábban, a rövidebb tartamú közgyűlések idejében sem volt a nádornak általában lehetősége, hogy egy év alatt az egész országot beutazza, korszakunkban viszont ez már teljesen esélytelenné vált az egyre hosszadalmasabbra nyúló ülések következtében. Nagy Lajos regnálásának időszakában általában 3 – 5 évenként került sor újra egy-egy megyében a nádori *congregatio* megtartására.⁶⁸

Kritikával kell kezelnünk azon okleveleket, amelyek nem eredeti formában, hanem átírásban maradtak fent. Főként a tartalmi átírásban fennmaradt dokumentumok okozhatnak problémát, ugyanis megeshet, hogy azt hibásan vezették át, vagy rossz dátumot adtak meg. Évünkhöz köthető közgyűléseket tartalmi átírásban említő későbbi oklevél három maradt fent⁶⁹, ezek közül egyikben két *congregatio* vonatkozó átvezetés is található.⁷⁰

Fentebb már említésre került, hogy a közgyűlések kezdete a legtöbb esetben egy bizonyos ünnepnaphoz legközelebb eső hétfői nap volt. Ez az 1360-as évben is követendő példának bizonyult, kivéve Kont Miklós ez évben tartott legelső *congregatio*ját. A Pest és Pilis megye részére, Szentersébet mellett összehívott gyűlést csütörtöki napon kezdte meg, június 14-én (*f. V. prox. p. fe. quind. Penth.*)⁷¹ Hogy ez valamely hátráltató tényező miatt kezdődött volna később, arról nincsen tudomásunk. Véleményem szerint a nádor valószínűleg nem érkezhetett meg időben a helyszínre, és ezért tolódhatott el a hétfői kezdés, bizonyosat azonban ezzel kapcsolatban nem állíthatok.

Három esetben találkozunk a problémával, hogy az utolsó közgyűlésen kelt oklevél dátuma megegyezik az azt követő nyitódátumával. Ez többféle módon is megmagyarázható. Az egyik eset az, hogy a nádor már elutazott a következő helyszínre, és megkezdte az ottani ülésezést, a jegyzőjét azonban hátrahagyta, hogy kiállítsa az elmaradt okleveleket. A másik lehetőség szerint nélküle elkezdtek az ülésezést, alnádora, esetleg ítélőmestere vezetésével. Az első lehetőség tűnik valószínűbbnek, ugyanis az utóbbi esetben az alnádor vagy a

⁶⁷ DL 91 556, DL 16 109.

⁶⁸ TRINGLI 1997. 399.

⁶⁹ DL 5362, DL 42 684, DL 207 476

⁷⁰ DL 5362

⁷¹ DL 75 368

protonotárius lenne feltüntetve az oklevél kiadójaként, ahol hangsúlyozná is, hogy a nádor megbízásából tartotta a közgyűlést.⁷²

Érdekességnek számít, hogy Kont Miklós július 13-i kezdettel tartott egy *congregatiot* Aradon Arad és Csanád megye részére, majd később, augusztus 17-én, Szegeden még egyszer ülésezett, immáron csak Csanád megye közönségének. Hogy mi indokolhatta, hogy Csanád megye részére újra gyűlést hívjon össze, bizonytalan. Fennáll annak a lehetősége is, hogy július 13-án csak Arad megye közönsége számára tartott Kont Miklós közgyűlést, és csak a megszokás végett – mivel a „bevett” megyepárok közé sorolható ez a párosítás is --, foglalták bele Csanád megyét is az oklevélbe, és tulajdonképpen a két megye külön tartotta ülését. E lehetőség mellett szól az is, hogy a július 13-án kezdődő gyűlésről ránk maradt két oklevél szerint is az ott tárgyalandó ügyek olyan birtokokat érintettek, amelyek Arad megyében terültek el, bizonyosan ennek alapján azonban ez nem állapítható meg.⁷³ A Szegeden tartott közgyűlésen csak egy oklevél kiadására került sor, ennek tartalma azonban több szempontból is érdekesebb. Zeer-i Pousa fia Miklós kéri megerősítését, hogy az Arad megyében lévő *Geled~Gelyd~Gyelyd* nevezetű birtok öröklés jogán megilleti őt.⁷⁴ Egyrészt Arad megyei birtok ügyében járult a nádor színe elé, ez alapján az előző okfejtés értelmét veszti, hiszen eszerint nem feltétlenül azon a közgyűlésen került elő a birtok ügyének tárgyalása, ahol megtalálható volt. Emellett még ugyancsak ez a *Geled~Gelyd~Gyelyd* birtok tűnik fel az egyik Krassó megyei közgyűlésen kelt oklevélben is. Itt ugyanezen Zeer-i Pousa egy másik fia, Balázs -- tehát Miklós testvére --, kéri szintén megerősítését annak, hogy öröklés címén az említett birtok megilleti őt.⁷⁵ Mindkettejük kérése megerősítést nyert, azonban érdekes, hogy két testvér ugyanazon birtok ügyében két különböző *congregation* járult a nádor elé. A Pousa fiak – Balázs, Miklós és István – egyébként visszatérő szereplői az 1360-as év déli országrészben tartott nádori közgyűléseinek.⁷⁶

⁷² ISTVÁNYI 1939. 67.

⁷³ Például Torna megye általában Gömör megyével közösen tartotta a nádori közgyűléseit, 1360-ban azonban csak Torna megye részére tartott Kont Miklós. (HAVASSY 2000. 142.)

⁷⁴ DL 91 559

⁷⁵ DL 91 558

⁷⁶ DL 91 554, DL 91 555, DL 91 556, DL 91 557, DL 91 558, DL 91 559

Megemlítendő még továbbá, hogy két oklevélben is felbukkan, hogy nem csak a nemesség, hanem közrendűek is részt vettek *congregation*.⁷⁷ Eredetileg ténylegesen a megye egész közönsége számára tartották a *generalis congregatiokat*, ennek értelmében a nemesek mellett részt vettek rajta többek között a várjobbágyok, királyi vagy királynéi *hospesek* és városi polgárok is. Számukra azonban nem volt kötelező a megjelenés, csak a nemesség számára. Ez utóbbiaknak a meg nem jelenésért 3 márkányi büntetést kellett fizetniük, míg a nem nemes jogállásúakra csak akkor róttak ki bírságot, ha felperesek voltak egy ügyben, azaz ők vádoltak meg valakit, és mégsem jelentek meg a fórumon. Jobbágy státuszúak azonban szinte sosem jelentek meg a közgyűléseken, ha esetleg nekik volt valamilyen pereskedésük – például jogtalanul elfogták őket –, akkor földesuruk járt el általában az adott perben.⁷⁸

A 14. század elején már azonban a nemesség kezdett zárt renddé alakulni, és igyekezett mindenhol kizorítani a közrendűeket, így a *congregation* való részvételből is. A közgyűléseken kelt oklevelek formulájából folyamatosan kizorul, hogy a közrendűek számára is hívta volna össze a nádor, csak a megye nemességét említik meg mint résztvevőket. Istványi szerint ennek kimaradása feltehetőleg nem stílusbeli hiba, hanem azért nem foglalták bele az oklevélbe, mivel nem is vettek részt alacsonyabb státuszú népelemek a közgyűléseken.⁷⁹

Korszakunkban csak a Valkó és Torna megyei közgyűlésen kelt oklevelek említenek nem nemes résztvevőket is. Istványi említett álláspontjából kiindulva valószínűsíthető, hogy e két közgyűlés kapcsán azért került az oklevél bevezető formulájában említésre, hogy más státuszúak részére is tartja a közgyűlést, mert ténylegesen jelen is voltak a tanácskozáson. Valkó megye esetében két oklevél is fennmaradt⁸⁰, azonban közrendűekre való utalás csak az egyikben található. Ez lehet pontatlanság is, mivel amelyik okiratból kimaradt, az a később keltezett oklevél, így megeshet, hogy az írásba foglalt feledékenységből hagyta ki a más státuszúak megemlítését, hiszen nem volt ekkor már bevett gyakorlat, hogy ők is részt vesznek a *congregatiokon*. A Valkó megyei közgyűlés oklevelében, amely említi a más státuszúakat is, más érdekesség is található. Totfalu-i István fia György járult a nádor elé

⁷⁷ DF 265 825, (*universitati nobilium alteriusque status hominum*) DL 16 109 (*universitati nobilium et alterius cuiusvis status et conditionis hominum*)

⁷⁸ ISTVÁNYI 1939. 70 – 72.

⁷⁹ ISTVÁNYI 1939. 72. ISTVÁNYI 1940 – 41. 179.

⁸⁰ DF 265 825, DF 265 654

panaszával, akiről kiderül, hogy Tolman-i János jobbágya.⁸¹ Fentebb említésre került, hogy ritkaságnak számított, ha egy jobbággy szólalt fel a maga nevében, nem pedig a földesura, de ez alapján is látható, hogy néhol azért előfordult.

Az 1360. évi nádori közgyűléseinek ügyei

Korszakunkban is a *congragatio*ok legfőbb feladata a bűncselekmények visszaszorítása, a „gonosztevők” (*malefactores*) feletti ítélkezés volt. A leggyakoribbnak az úgynevezett hatalmaskodási ügyek (*factum potentiale*)⁸² tekinthetőek. A büntető ügyek mellett gyakorinak számítottak még a birtokperesek, hitelesítés céljából kérvényezett átíratások, különböző okokból – általában birtokperrel kapcsolatosan – eskütételek, bizonyosságtételek. A nádori közgyűlésen tehát csak bíraskodás folyt, nem törvénykezési fórumként működött, továbbá tisztségviselőket sem választottak itt sosem, ez utóbbi mindig a kúrián zajlott. Ezt nem is lehetett volna kivitelezni, Tringli István szerint ugyanis a megye ispánja (*comes*) általában nem vett részt a gyűléseken.⁸³

Tringli fenti megállapítását alátámasztják az 1360-as év oklevelei is. Az eskütételeknél legtöbb esetben nem az ispán, hanem az alispán (*vicecomes*) került említésre résztvevőként. Az ispán jelenlétéről ez évben két oklevél tanúskodik, amelyek szerint az Arad és Csanád megye, valamint a Krassó megye részére tartott közgyűléseken részt vett a megye előjárója.⁸⁴ A legtöbb esetben azonban csak a szolgabírák (*iudices nobilium*) és az esküdt ülnökök (*iurati assessores*) voltak jelen.⁸⁵

Több perrel kapcsolatosan is elmondható, hogy a vádlottak nem jelentek meg, ezért nem született ítélet.⁸⁶ A vádlott távolmaradókra a szokás szerinti 3 márka bírságot szabta ki a nádor. Tringli szerint ez a büntetés a középkori jogszokásba nem illeszkedik be, mivel a korabeli jog szerint a felperesre – mivel békétlen embernek tekintették -- sokkal több kötelesség hárult, mint az általa perbe idézett alperesre. Ennek magyarázatát a közgyűlések

⁸¹ *Gregorius [fi]lius Stephanus de Totfalu jobagio Johannes de Tolman de medio aliorum exurgendo* (DL 265 825)

⁸² Bizonyos bűncselekmények összefoglaló neve. Magába foglal minden olyan bűncselekményt, amelyet valaki személye, szabadsága, vagyona ellen irányult. Büntetése fővesztés volt, azonban általában a felek kiegyezésével zárultak a hatalmaskodási üggyel kapcsolatos peresek. (Zsoldos: in: KMTL. 255.)

⁸³ HAJNIK 1899. 80 – 81., ISTVÁNYI 1939.73 – 75., TRINGLI 1997. 396 – 400.

⁸⁴ DL 91 555, DL 91 557, DF 283 041, DF 265 654,

⁸⁵ DL 91 559, 91 558,

⁸⁶ DL 51 893, DL 107 293, DL 91 554,

ritkaságában véli felfedezni, hiszen mivel ez nem minden évben volt esedékes, a gördülékeny működés miatt a *congregatoria* készen kellett, hogy álljon a vádlott is. A gyakorlatban azonban ez nem működött így, számos esetben elmaradt az alperes megjelenése.⁸⁷

A legtöbb pereskedésnél, így a hatalmaskodási ügyeknél is, ahol mindkét fél megjelent, általában az eskütételt mint bizonyító erőt alkalmazták.⁸⁸ A 14. század közepén már a párbaj bizonyító ereje teljesen eltűnt a gyakorlatból, helyébe az eskütétel és az okleveles bizonyítás lépett. Megjegyzendő azonban, hogy ez az eskütétel azonban már eltért a korábbiakban is alkalmazott eskütől, immáron már nem az összes résztvevő tett tanúbizonyságot az ügyel kapcsolatban, hanem mindössze az ispán (*comes*) vagy alispán (*vicecomes*) – ha valamelyikük jelen volt a közgyűlésen -- illetve a szolgabírák (*iudices nobilium*) és az esküdt ülnökök (*iurati assessores*).⁸⁹ Elvértve azonban még évünkben is találunk példát arra, hogy a *congregation* megjelent nemesség összessége is esküt tett, de ez a szokás már eltűnő félben volt.⁹⁰

A büntetőperek közé sorolható a hatalmaskodás mellett még a jogtalan elfogás is. Évünkben erre egy példa volt, a már említett Tolman-i János jobbágyának, Totfalu-i István fia György esete, ügyében azonban nem született ítélet, elfogói nem jelentek meg a nádor előtt.⁹¹

Három eltiltásról (*prohibitio*) rendelkező oklevél is keletkezett. Ezek mind egy-egy birtok vagy birtokrész használatától és annak haszonvételeitől tiltják el a megnevezetteket. A nádor által kiadott oklevél révén nyert ez az eltiltás megerősítést. Az eltiltást legtöbb esetben a szomszédok (*viciniis et conmetaneis*) ellen rendelték el. Innentől kezdve, hogyha az eltiltottak még mindig haszonélvezői a birtoknak, az már hatalmaskodásnak számított.⁹² Az 1360-as év közgyűlései inkább – a mai szóhasználattal élve – polgári jellegű perekben bővelkedtek. Ezek közül is kiemelkednek a birtokperek, összesen 11 esetben került ilyen jellegű ügy a nádor elé tárgyalásra.⁹³ Tágabb értelemben véve, az ügyek túlnyomó része

⁸⁷ TRINGLI 1997. 399 – 400.

⁸⁸ DL 91 557, DL 283 041

⁸⁹ ISTVÁNYI 1939. 75.

⁹⁰ DL 207 273

⁹¹ DL 265 825

⁹² DF 207 273, DF 268 404, DL 4988

⁹³ DL 5362, DL 91 559, DL 91 558, DL 91 555, DL 87 359, DL 51 898, DL 42 684, DL 106 141, DF 259 540, DL 94 427, DL 69 685

birtokperként fogható fel, ugyanis a legtöbb esetben – legyen szó eltiltásról, leánynegyeddel (*quarta puellaris/filialis*)⁹⁴ kapcsolatos ügymenetről, elzálogosításról – a közgyűléseken felsorakoztatott ügyek legtöbbje birtokokkal kapcsolatos volt.

A legtöbb birtokper – a hatalmaskodáshoz hasonlóan – eskütétellel zárult, amelyben megerősítették a jogos tulajdonost birtoklásának jogában, és ezt a nádor kiadott oklevele által érvényesítette.⁹⁵ Az alkalmazott formulában felfedezhetőek különbségek. Néhol külön kiemelték, hogy nyílt oklevelet (*litterae patentes*) bocsájt ki a nádor⁹⁶, továbbá néhol hozzátették azt is, hogy mindezt nem csak a nádor, hanem az ispán (*comes*) vagy alispán (*vicecomes*), illetve a szolgabírák (*iudices nobilium*) pecsétjével is megerősítik.⁹⁷ Ezek csupán formai különbségek, ugyanis ahol nem kerültek ezek külön említésre az okmányban, ugyanúgy jártak el azokban az esetekben is.

Krassó megyéből egy birtokpert a nádor a kúriája elé halaszt, november 18-ra (*ad oct. fe. B. Martini conf. prox. venturas*). Ennek oka az volt, hogy a vádlott elmondása szerint bizonyos rokonai nélkül nem tud választ adni a nádornak, ezért az elhalasztotta, és a felperesnek kiadta, hogy az említett rokonokat oda idéztesse meg. Az oklevél hátlapján lévő feljegyzésből azonban arról értesülünk, hogy az ügy még tovább halasztódott.⁹⁸ Még két esetben került sor az ügy kúria elé rendelésére. Az egyik rögtön az első, Pest és Pilis megye részére tartott *congregation*ról való. Itt a továbbhalasztás okául az szolgált, hogy az alperesek nem tudták bemutatni igazoló okleveleiket, ezért a nádor három márka bírság fizetése mellett augusztus 27-re (*in oct. fe. S. Stephani regis*) a kúria elé rendelte őket, ahol kötelesek igazoló okirataikat bemutatni. Megjegyzendő, hogy itt szokatlan módon hangsúlyozza a nádor azt, hogy e döntést a megye hatóságával, a kijelölt esküdtekkal, továbbá a megye nemeseivel közösen hozta meg. Az oklevél hátulján itt is található feljegyzés, amely szerint a kirótt bírság 1/3-át elengedték.⁹⁹ A harmadik halasztó oklevél a Baranya megyei *congregation* kelt, ahol szintén azért került sor az elnapolásra, mert az alperes nem tudta bemutatni igazoló dokumentumait. A pert a nádor november 18-ra (*in oct. fe. B. Martini conf. nunc prox. venturi*) halasztotta. Érdekes, hogy itt nem emelte ki külön a 3 márkányi büntetés fizetését.¹⁰⁰

⁹⁴ A lánygyermek része az apai örökségből. (Zsoldos: in: KMTL. 400.)

⁹⁵ DL 5362, DL 91 559, DL 91 558, DL 91 555, DL 87 359, DL 42 684, DL 106 141, DF 259 540

⁹⁶ DL 91 559, DL 106 141, DF 259 540

⁹⁷ DL 91 555, DL 87 359

⁹⁸ DL 51 898

⁹⁹ DL 75 368

¹⁰⁰ DL 69 685

Megjegyzendő, hogy a megidézett időpontokon a nádor még *congregatior*t tartott az ország különböző pontjain, augusztus 27-én Bodrog megye, november 18-án pedig Torna megye részére.¹⁰¹ Ez alátámasztja azt, hogy a nádori kúria rendszeren működött aközben is, míg a nádor országos körútján volt. Az oklevelek azonban nem emelik ki, hogy nem a nádor adta ki azt, az ő nevében adták ki azokat. Két helyen egyszerre azonban nem tartózkodhatott, és – mint már említésre került – a nádor távollétében a kúrián az ítélmestere (*protonotarius*) gyakorolta a bírói tevékenységet.¹⁰²

Két oklevél kapcsolatos birtok elzálogosításával.¹⁰³ Ezek közül a Bihar és Kraszna megyei közgyűlésen kelt egy megerősítés, hogy 5 év zálog lejártá után vissza kell szolgáltatni fizetség nélkül eredeti tulajdonosának.¹⁰⁴ Leánynegyeddel (*quarta puellaris/ filialis*) kapcsolatosan két oklevél maradt fent.¹⁰⁵

A következő kategória a hídon való átkelésnél a vámfizetés elmaradása. Ilyen ügylettel három esetben találkozunk ez évben.¹⁰⁶ Ebből kettő ugyanazon Bodrog megyei *congregation*, ugyanazon Teuteus fia Miklós mester *Palyporth* nevezetű birtokán a *Woryos* folyó feletti hídvám megerősítését tartalmazza.¹⁰⁷ Mivel az egyik egy Zsigmond király általi átírásban maradt fent¹⁰⁸, egyértelmű, hogy az ügyletről mindössze egyetlen oklevelet adhattak ki.

Egy kölcsön megfizetését igazoló oklevél is született évünkben, a Valkó megyei közgyűlésen. Ebből megismerjük, hogy a kölcsön megfizetésekor az adós félnek esküt is kellett tennie a nádori káplán (*capellanus*) előtt, majd csak ezt követően került sor a kiegyenlítésre a nádor színe előtt, aki erről nyugtázó oklevelet adott ki.¹⁰⁹

¹⁰¹ DL 5262, DL 87 359, DL 78 300, DL 77 285, DF 259 540, DL 16 109

¹⁰² BERTÉNYI 1964. 201 – 202.

¹⁰³ DL 41 438, DL 84 790

¹⁰⁴ DL 41 438

¹⁰⁵ DL 64 058, DL 41 438

¹⁰⁶ DL 91 556, DL 78 300, DL 77 285

¹⁰⁷ DL 78 300, DL 77 285

¹⁰⁸ DL 78 300

¹⁰⁹ DF 265 654

Összegzés

Összességében az oklevelek alapján megállapítható, hogy az 1360-as év közgyűléseinek menete beilleszkedik a korábban is alkalmazott sémába.

A *congregatio* időtartama azonban kibővült, főként az ügyek sokszorozódása miatt. 1360-ban már nem a köztörvényes bűnözők felkutatása, és az azok feletti ítékezés volt a nádori közgyűlés legfőbb feladata. Büntető perek mellett egyre több polgári jellegű tárgyalás is került napirendre. Ezek legtöbbje valamiféle birtokügylet volt.

Kont Miklós ameddig az időjárás engedte, folytatta ítélező körútját. Ez alátámasztja azt is, hogy korszakunkban a nádori bíraskodás fő színtere a közgyűlés felé kezdett tolódni a kúria helyett. Az intézmény ekkor már rendszeresen működött, évünkben összesen 14 nádori *congregatio* került megrendezésre.

A nádori közgyűlés fennállásának során több ízben változásokon ment át. 1360-ban mind a felvonultatott ügyek sokfélesége, mind az évben tartott közgyűlések száma jól szemlélteti, hogy ebben az időszakban működött a legintenzívebben és leghatékonyabban. Nagy Lajos halála után a *congregatio generalis palatinalis* intézményét egyre ritkábban hívták össze, helyét lassanként átvette a kihirdetett közgyűlés (*proclamata congregatio*)¹¹⁰.

A 15. században kísérletek történtek ennek újbóli felélesztésére, sikertelenül. Mátyás király 1486.évi dekrétumának 1. törvénykönyve azonban megszüntette a nádori – és vele együtt a kihirdetett – közgyűlés intézményét, és megtiltotta ezek bármikori újbóli összehívását.¹¹¹ Ezzel a rendelkezéssel egy közel kétszáz éves bíraskodási fórum szűnt meg.

¹¹⁰ A kikiáltás a vidéki bírósági közgyűlések esetén idézéssel volt egyenértékű. (Zsoldos: in: KMTL. 351.)

¹¹¹ DRH. 268.

Felhasznált irodalom jegyzéke

Források:

AO. = NAGY IMRE – TASNÁDI NAGY GYULA: *Anjou-kori Okmánytár. Codex diplomaticus Hungaricus Andegavensis I – VIII.* Budapest, 1878 – 1920.

BERTÉNYI: SZÖVEGGYŰJTEMÉNY = *Magyar történeti szöveggyűjtemény 1000 – 1526.* Szerk. BERTÉNYI IVÁN. Budapest, 2000.

DF = Magyar Országos Levéltár. Diplomatikai Fényképtár. Budapest.

DL = Magyar Országos Levéltár. Diplomatikai Levéltár. Budapest.

DRH = *Decreta Regni Hungarie 1458 – 1490.* FRANCISCI DÖRY collectionem manuscriptam additamentis auxerunt, commentariis notisque illustraverunt. GEORGIUS BÓNIS – GEISA ÉRSZEGI – SUSANNA TEKE. Budapest, 1989.

DRMH. I/1 = *Decreta Regni Medievalis Hungariae. The laws of the medieval Kingdom of Hungary I. 1000 – 1301.* Eds. BAK, M. JÁNOS – BÓNIS, GYÖRGY – SWEENEY, JAMES ROSS. Bakersfield, 1999.

MAKK – THOROCZKAY 2006. = *Írott források az 1050 – 1116 közötti magyar történelemből.* Szerk. MAKK FERENC – THOROCZKAY GÁBOR. Szegedi Középkortörténeti Könyvtár. 22. Szeged, 2006.

Szakirodalom:

ARCHONT. = ENGEL PÁL: *Magyarország világi archontológiája 1301–1457. I – II.* História könyvtár. Kronológiák, adattárak 5. Budapest, 1996.

BERTÉNYI 1964. = BERTÉNYI IVÁN: A nádori és az országbírói ítélőmester bírósági működése a XIV. században. In: *Levéltári közlemények* 35. (1964) 187–205.

CSUKOVITS 2009. = CSUKOVITS ENIKŐ: Az Anjou-kori intézményi újítások nápolyi párhuzamai. In: *Honoris causa. Tanulmányok Engel Pál tiszteletére.* Szerk. Neumann Tibor -- Rácz György. Társadalom-és művelődéstörténeti tanulmányok. 40. *Analecta Mediaevalia* III. Budapest – Piliscsaba, 2009. 19 – 62.

FEDELES 2011. = FEDELES TAMÁS: Egy középkori főúri család vallásossága: Az Újlakiak példája. In: *Századok* 165. (2011) 377–418.

GÁBOR 1908. = GÁBOR GYULA: *A megyei intézmény alakulása és működése Nagy Lajos alatt.* Budapest, 1908.

HAJNIK 1899. = HAJNIK IMRE: *A magyar bírósági szervezet és perjog az Árpád-és a vegyes-házi királyok alatt.* Budapest, 1899.

HAVASSY 2000. = HAVASSY PÉTER: Gömör és Torna vármegyék nádori közgyűlései a 14–15. században. In: *A Herman Ottó Múzeum Évkönyve* 39. (2000) 141–150.

ISTVÁNYI 1939. = ISTVÁNYI GÉZA: A generalis congregatio I. In: *Levéltárközlemények* 17. (1939) 50–83.

ISTVÁNYI 1940–41. = ISTVÁNYI GÉZA: A generalis congregatio II. In: *Levéltári közlemények* 18–19. (1940–41) 179–207

KMTL = *Korai Magyar Történeti Lexikon (9 – 14. század)*. Főszerk. KRISTÓ GYULA. Szerk. ENGEL PÁL – MAKK FERENC. Budapest, 1994.

KŐFALVI 2006. = KŐFALVI TAMÁS: *Hatalmaskodási esetek a középkori Dél-Dunántúlon*. Szeged, 2006.

KRISTÓ 2003. = KRISTÓ GYULA: *Tájszemlélet és térszervezés a középkori Magyarországon*. Szeged, 2003.

KRUTÁK 2012. = KRUTÁK ANITA: A nádori congregatio intézménye Druget Vilmos nádorsága alatt. In: *Középkortörténeti tanulmányok* 7. Szerk. Kiss P. Attila -- Piti Ferenc -- Szabados György. Szeged, 2012. 425–438.

NYERS 1934. = NYERS LAJOS: *A nádor bírói és oklevéladó működése a XIV. században (1307–1386.)* Palestra Calasanciana 4. Kecskemét, 1934.

Oklevéltani naptár. Szerk. SZENTPÉTERY IMRE. Budapest, 1912.

SZŐCS 2014. = SZŐCS TIBOR: *A nádori intézmény korai története 1000 – 1342*. Budapest, 2014.

TRINGLI 1997. = TRINGLI ISTVÁN: Két szokásjogi norma a közgyűlések működéséről. In: *Történelmi Szemle* 39. (1997) 387 – 400.

ZSOLDOS 2003. = ZSOLDOS ATTILA: Az özvegy és a szolgabírák. *Századok* 137 (2003) 783 – 808.